جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۴۹۸۴۷۳
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۷۷-۷۶-۸۸۴۹۸۴۷۵
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۱۴۹ | یکشنبه ۸ مرداد ۱۳۹۶ | ۶ ذی‌القعده ۱۴۳۸ | اذان ظهر: ۱۳:۱۱ |
غروب آفتاب: ۲۰:۱۰ | اذان مغرب: ۲۰:۳۰ | نیمه شب شرعی: ۰۰:۲۲ | اذان صبح فردا: ۰۴:۳۴ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۱۱ |

یادداشت | فرزین ماندگار

مدیرانی که برای برداشت سیاست به زمین فرهنگ آمده‌اند

هوشنگ توکلی از فیلمسازان و مدیران فرهنگی اوایل انقلاب است. او به تازگی در گفت‌وگویی مفصل به این نکته اشاره کرده که «مشکل ما در زمینه فرهنگ و هنر در دهه ۶۰، افرادی بودند که با خطوط فکری آیت‌الله خامنه‌ای که آن سال‌ها ترسیم می‌کردند سازگاری نداشتند، مثلاً بهزاد نبوی فکر می‌کرد باید روی فرهنگ سرمایه‌گذاری کند تا به وقتش از این حوزه سهم‌خواهی کنند.»

این مدیر فرهنگی دهه ۶۰ تلویحاً از این سخن گفته که ریشه اصلی بسیاری از معضلات فرهنگی و هنری در جامعه ما را باید در نگاه سیاسی مدیران این حوزه از آغاز انقلاب تا به حال دانست؛ مدیرانی که با نگاه سیاسی به عرصه فرهنگ می‌آیند و همواره قصد دارند در زمین فرهنگ سیاست درو کنند.

اغلب مدیران فرهنگی دولت یازدهم را به عنوان مردانی که از سیاست پا به عرصه فرهنگ گذاشته‌اند، می‌شناسند، برای مثال علی جنتی، وزیر سابق فرهنگ و ارشاد اسلامی و برخی مدیران او مستقیم از وزارت خارجه به عرصه فرهنگ پرتاب شده بودند، این دو البته برای کار در عرصه فرهنگ رزومه‌ای هم داشتند، برای مثال علی جنتی چند سالی معاون بین‌الملل وزارت ارشاد دوره اصلاحات بود و حجت‌الله ایوبی هم رایزن فرهنگی سفارت ایران در فرانسه، اما عملکرد چهارساله آنها در عرصه فرهنگ دولت یازدهم ثابت کرد این فعالیت‌ها هرگز نتوانسته آنها را به مردانی تبدیل کند که فرهنگی بیندیشند و فرهنگی عمل کنند. مقطع انتخابات ریاست‌جمهوری سال ۹۶ نشان داد که آنها در بهترین حالت افراد سیاسی برای دور هم جمع کردن سلبریتی‌ها و برخی اهالی فرهنگ به منظور تبلیغ برای ادامه حیات یک جریان سیاسی هستند و از این فراتر نمی‌توانند باشند.

در واقع خاصیت مدیرانی از این دست تنها به انجام کار ستادی برای کسب قدرت سیاسی می‌آید. جالب است که استفاده این دو مدیر به اصطلاح فرهنگی در عرصه سیاست از طریق وزیری انجام شد که قرار بود قطار خارج شده فرهنگی کشور را که با ولنگاری فرهنگی از ریل خارج شده بود به مسیر اصلی بازگرداند. صالحی‌امیری چند ماه پیش از انتخابات ریاست جمهوری همه توان خود را روی سلسله جلساتی با عنوان هم‌اندیشی اهالی فرهنگ و هنر با دولت متمرکز کرد؛ جلساتی که روزنامه جوان همان موقع از سیاسی بودن آن و هدف‌گذاری انتخاباتی‌اش رونمایی کرد. مدتی بعد رئیس سابق سازمان سینمایی سکاندار ستاد فرهنگی دولت در انتخابات دوازدهم شد و صرفاً کار دعوت از سینماگران و اهالی فرهنگ را برای حمایت از ادامه کار دولت بر عهده گرفت؛ فعالیتی که صرفاً به کار ادامه قدرت یک جریان سیاسی می‌آمد.

صالحی‌امیری نیز در روز انتخابات ریاست جمهوری اظهارنظری سیاسی کرد و عیار خود را در عرصه فرهنگ نشان داد. جمله معروف او در این‌باره که اگر رقیب سیاسی هنرمند می‌خواست به ما می‌گفت چندتا براشون می‌فرستادیم، به قدری عجیب بود که حتی واکنش هنرمندان حامی دولت را نیز برانگیخت. وزیر ارشاد البته تقصیری نداشت، او یاد گرفته بود که سیاسی بیندیشد و دایره اهداف و آمال یک مدیر سیاسی حتی اگر بر مسند فرهنگی هم بنشیند فراتر از دایره سیاست نمی‌رود. نتیجه انتخابات به گونه‌ای رقم خورد که حتماً برای مردان سیاسی عرصه فرهنگ دولت یک پیروزی بزرگ قلمداد می‌شد. اینکه وضعیت فرهنگ کشور در چه نقطه‌ای قرار دارد و باید از چه طریقی فرهنگ عمومی ارتقا پیدا کند، احتمالاً اولویت دسته چندمی قلمداد می‌شد. سابقه امنیتی-اطلاعاتی مردان فرهنگی دولت یازدهم آنها را مرد روزهای انتخابات بار آورده بود و بس. حالا و در آستانه معرفی وزرا به مجلس برای رأی اعتماد اینکه چه مردی سکان فرهنگ را برای چهار سال دیگر بر عهده بگیرد دغدغه بخشی از اهالی فرهنگ است. آنها که می‌دانند فرهنگ جزو پیچیده‌ترین حوزه‌های کشور است و مردانی می‌طلبد که افکار آنها فراتر از حوزه کسب قدرت سیاسی پرواز می‌کند منتظرند ببینند قرار است سکان وزارت فرهنگ به دست چه کسی اداره شود، آیا باید باز هم شاهد جلوس یک مدیر امنیتی-اطلاعاتی بر کرسی وزارت فرهنگ باشیم یا می‌توان به قحط‌الرجال نبودن عرصه فرهنگ امیدوار بود.

دبیر جشنواره فیلم شهر ضمن اعتراف به نبود انسجام هویتی بر ادامه راه تأکید کرد

دورهمی خندوانه‌ای‌ها در جشنواره فیلم شهر

■ جواد محرمی

هنوز در تعریف فیلم شهری به انسجام نرسیده‌ایم، این جمله اعتراف‌گونه روز گذشته در جریان نشست خبری جشنواره «فیلم شهر» از لسان دبیر این رویداد که از قضا تهیه‌کننده برنامه خندوانه هم هست، جاری شده است.

ظاهراً هر قدر درباره بی‌فایده بودن جشنواره‌های فیلم در کشور بنویسیم فایده‌ای ندارد. دیروز نشست خبری دبیر جشنواره فیلم شهر برگزار شد و در آن به طور صریح به نداشتن انسجام محتوایی در رسیدن به تعریف فیلم شهری و به طور تلویحی به پریشانی و گیجی فلسفی در نفس برگزاری این رویداد اشاره شد آن‌هم از زبان دبیر جشنواره. جالب است که وی ابراز امیدواری کرده جشنواره در تقویم جشنواره‌های ایرانی قرار بگیرد.

■ **عطش برگزاری جشنواره**

بی‌رونقی جشنواره شهر در ادوار گذشته آشکار بود و این واقعیت از جامعه سینمایی کشور هم پوشیده نیست با این‌حال دبیر جشنواره ششم شهر مدعی است: «هزینه‌های‌مان از فروش بلیت سینماها تأمین می‌شود و از بودجه دولتی هیچ استفاده‌ای نکردیم.»

برگزاری جشنواره موسوم به فیلم شهر از آنجا که همه آثارش پیش از این به عناوین مختلف اکران شده و به نمایش درآمده است و حتی برخی به شبکه نمایش خانگی هم رسیده، اساساً برای مردم به اصطلاح محلی از اعراب ندارد.

نتایج و جوایز آن‌هم متعاقباً کمترین تأثیری بر روند و راهبرد سینمای ایران نداشته و نخواهد داشت اما تمایل به برگزاری آن از سوی برگزارکنندگان و مدیران شهرداری سال به سال بیشتر می‌شود.

وقتی سخن از دستاوردها شود لیست بلندبالایی از سوی مدیران و برگزارکنندگان برای توجیه مصرف بودجه‌های کلان ردیف می‌شود ولی واقعیت این است که اساساً هیچ توجیهی برای برگزاری جشنواره‌ای با موضوع شهر وجود ندارد و راه‌اندازان اولیه آن صرفاً با انگیزه‌های خاص و نه توسعه و تعالی هنر و فرهنگ کشور اقدام به برگزاری این جشنواره کرده‌اند. این ادعا نیست بلکه واقعیت است و اثبات آن هم کار سختی نیست.

دبیر جشنواره ششم شهر از قضا تهیه‌کننده برنامه خندوانه هست، داور جشنواره هم از قضا مدیر شبکه نسیم است، جناب رامبد جوان هم به طور اتفاقی داور جشنواره می‌باشد!

برخی از جملاتی که به منظور توجیه برگزاری جشنواره بی‌فایده و بودجه‌هدر کن شهر بر زبان دبیر جاری شده به شرح زیر است. «در حقیقت پردیس ملت جایی است که از هزینه‌های آن جشنواره کم می‌کند و به ایوان شمس نیز خدمات داده‌ایم.

سه پردیس سینمایی که رویکردشان نزدیک کردن فرهنگی جنوب و شمال است را توانمند کردیم و از این حوزه به آنها کمک کرده‌ایم. افتخار ما است که از درآمد خود سینما این امکانات را فراهم کرده‌ایم. رویکرد ما در مؤسسه تصویر شهر خدمت به بدنه سینما است. دوستان ما در این حوزه نگاه کلان به جشنواره داشتند اما هنوز در ارتباط با تعریف فیلم شهری به انسجام نرسیده‌ایم و هنوز هم مدعی نیستیم که یک جشنواره شهری شده‌ایم.»

■ **نورچشمی‌ها اینجا هم هستند**

در این جشنواره هم مثل همه جشنواره‌های دیگر مراسم بزرگداشت از چهره‌هایی که دهها بار در جشنواره‌های دیگر از آنان تجلیل شده انجام می‌شود و جالب است که خود افرادی که از مقام‌شان تجلیل می‌شود به زبان نمی‌آیند و اعلام نمی‌کنند که از کیسه بیت‌المال اینقدر برای تجلیل آنها در این مراسم و آن جشنواره هزینه نشود.

اسامی داوران بخش سینمایی هم مکرر در جشنواره‌های قبلی به گوش می‌رسد؛ فریدون جیرانی، مازیار میری، منوچهر محمدی، فرهاد توحیدی، فاطمه گودرزی. اینجاست که باید گفت: علی برکت‌الله، جشنواره اگر برای مردم و سینمای ایران آب ندارد برای چهره‌های همیشگی این جشنواره‌ها نان که دارد.

صفی از نورچشمی‌هایی که همه جا هستند حالا یا این دوره یا دوره بعد یا این جشنواره یا آن یکی جشنواره و اصلاً هم مهم نیست رزومه آنها در سینما چیست و دقیقاً چند دهه است که ارزش افزوده‌ای برای سینما و مردم نداشته‌اند.

دبیر جشنواره فیلم شهر حرف‌های قشنگ دیگری هم زده: «تور فیلمبرداری در شهر با حضور پیتر جیمز که از فیلمبردارهای شاخص دنیا است برگزار خواهد شد که همچنان فرصت ثبت‌نام باقی است.»

تور فیلمبرداری یعنی شما حین گردش در شهر و دیدن آثار تاریخی و موزه‌های شهر از طریق مترجم انگلیسی تازه‌ترین متد فیلمبرداری نوین را هم یاد می‌گیرید. این ایده‌ای است که فقط در یک جشنواره ایرانی می‌تواند اتفاق بیفتد، چون نفس برگزاری کارگاه در جشنواره‌های ایرانی خیلی اهمیت دارد.

دبیر جشنواره می‌گوید: «کتابی هم تحت عنوان یک تجربه رونمایی خواهد شد. در ایام برگزاری دو گالری هم داریم که یکی پنجاه فریم عکس است و دیگری آثار تبلیغات سینمای ایران خواهد بود.» خب خدا را شکر همه چیز جشنواره جور است.

آقای دبیر سخن طنازانه‌ای هم درباره ممیزی نشدن فیلم‌ها عنوان کرده‌اند: «هیچ فیلمی ممیزی نشده است، بلکه مناسب با شئونات ما انتخاب شده‌اند.» این شئونات ما عبارتی است که خودش احتیاج به رمزگشایی و کارشناسی زیاد دارد. اما جمله کلیدی و با اهمیت این نشست در مراحل پایانی آن به زبان جاری شد: «تصور نمی‌کنم با تغییر مدیریت شهرداری جشنواره نیز دچار تزلزل شود و امیدوارم اتفاق بدی برای جشنواره نیفتد.»

اتفاق بد یعنی اینکه یک آدمی بیاید و جلوی هفت دوره‌ای شدن این جشنواره را بگیرد و پول بیت‌المال را به شکل بهتری در سینما هزینه کند، البته اگر به سینماگران باشد که همواره از ادامه این جشنواره‌ها حمایت می‌کنند چون خرج، این روزها خیلی بالاست.

■ **نون به هم قرض دادن**

جشنواره فیلم شهر در این دوره جنبه‌های جالب‌توجهی هم دارد، مثلاً اینکه مودت و مهر و علاقه خاصی میان مسئولان برگزارکننده و برنامه خندوانه برقرار شده است و طرفین مدام درحال نون قرض دادن به یکدیگر هستند.

علی احمدی، دبیر جشنواره ششم شهر از قضا تهیه‌کننده برنامه خندوانه هم هست، محمد احسانی داور جشنواره هم از قضا مدیر شبکه نسیم است، جناب رامبد جوان هم به طور اتفاقی داور جشنواره می‌باشد. همه این اتفاقات را که کنار هم بگذاریم ناخودآگاه به این نتیجه می‌رسیم که جشنواره فیلم شهر احتمالاً چیزی شبیه دورهمی عوامل برنامه خندوانه دور سفره بزرگی است که عوامل آن ابراز امیدواری می‌کنند در سال‌های بعد هم ادامه داشته باشد.

حکمت

حکمت ۶۳

الشَّفِیعُ جَنَاحُ الطَّالِبِ.

شفاعت کننده چونان بال و پر در خواست کننده است.

نما | حسین کشتکار

یادداشت | جبار آذین

گروهِ ضد سینمای ملی

هنر و تجربه می‌توانست همراه با تخصص و تبحر و تعهد و سلامت‌اندیشی یار جوان سینمای باتجربه ایران باشد و در ارتقای خود و سینمای کشور گام بردارد اما نامدیریتی‌ها، خودمحوری‌ها و مغایرت‌های اقدام‌های فرهنگی و سینمایی سازمان سینمایی، خانه سینما، بنیاد سینمایی فارابی، گروه هنر و تجربه و سایر زیرمجموعه‌های سازمان سینمایی در جلوی اقدام بزرگ اصلاح‌طلبانه در سینما و تطبیق آن با فرهنگ غنی ایران اسلامی ایستاده است.

در اغلب کشورهای صاحب صنعت سینما گروه‌های مشابه «هنر و تجربه» با حضور متخصصان و منتقدان و اهالی رسانه به صورت حرفه‌ای و کارشناسی شده به سینما می‌پردازند. در این گروه ویژه معمولاً آثاری به نمایش درمی‌آید که در آنها فیلم‌های سینمایی نوآوری‌هایی در زمینه هنر سینما یا آموزش تجربه‌هایی در فرم و قالب سینما ارائه کرده‌اند ولی برخلاف چنین گروه ویژه و حرفه‌ای و کارشناسی شده در جهان، گروه هنر و تجربه ایران از همان آغاز ناقص‌الخلقه متولد شد و صرفاً با انگیزه به نمایش درآوردن بخشی از فیلم‌هایی که به لحاظ مضمون و ساختار هنری دچار مشکل بودند، به اکران درآورد. از همین رو هیچ‌گونه کار تخصصی روی این گروه انجام نشد و گروهی که می‌توانست در کنار سینمای مادر به سان فرزندی نوآور و خوش‌فکر حرف‌های تازه‌ای در عرصه هنر و سینما بزند، در مقابل مادر قرار گرفت و علیه‌اش قد علم کرد. متولیان غیرمتخصص این گروه به جای کارشناسی، تغذیه مناسب و هدایت درست این نوزاد و تحت معالجه هنری قراردادن آن، بیراهه‌های متعدد جلوی پای آن گذاشتند و یک‌باره گروه ناقص و نابالغ هنر و تجربه سر از مرزهای جشنواره‌های خارجی‌پسند و مغایر با فرهنگ ایرانی-اسلامی درآورد. این مسیر غلط به دلیل اشتباهات فراوان مدیران و مسئولان این گروه انحرافی اکنون به جایی رسیده که هنر و تجربه را در آستانه انحلال و اغما قرار داده است. با این حال این گروه کوتوله به اصطلاح هنری و سینمایی همچنان ضد سینمای ملی حرف‌های نابخردانه، غیراصولی و عملکرد ضدفرهنگی و سینمایی دارد که حاصل آن تخریب بیشتر سینمای کشور است. درگیری‌ها و جدال‌های هنر و تجربه و شورای صنفی نمایش هر دو گروه از زیرمجموعه‌های سازمان سینمایی پراشکال هستند و بیشتر بر سر منافع گروهی با یکدیگر مقابل هم ایستاده‌اند و به هیچ عنوان مسئله تخصص، تعهد و رعایت عدالت برای اکران فیلم‌ها در میان نیست. در واقع هر دوی این گروه‌ها فارغ از هدفمندی شفاف و قانون مشخص سینمایی عمدتاً بر مبنای سلیقه اعضای آن اداره می‌شوند و از همین زاویه هم با خود و دیگران و کلیت سینمای کشور مواجه می‌شوند. به عبارتی با آنکه مخالفت‌های این دو گروه هیچ ثمر مفیدی برای سینمای ایران در پی ندارد و افشاگر مناسبات جاری غلط در میان آنها است، به دلیل مدیریت نادرست و غیرتخصصی سازمان سینمایی کجراهه رفته و نتیجه مقابله آنها چیزی جز لطمه زدن به هنر و هنرمند و سینما نخواهد بود، از همین رو هرچند ادعاهای «هنر و تجربه» نامربوط و غیرتخصصی است لیکن می‌توان با بضاعت موجود در سینما تا حدی به شورا حق مدافعه داد با این تأکید که این خرده درگیری‌ها و جدال‌های زرگری هرگز نمی‌تواند سینمای ایران و همچنین گروه سینمایی هنر و تجربه را به سامان رساند.

کارگردان «ضربه دوازدهم» در گفت‌وگو با «جوان»:

قدرت هنر در بیان قیام گوهرشاد مغفول ماند

■ محمدصادق عابدینی

نماهنگ «ضربه دوازدهم» با موضوع قیام مسجد گوهرشاد، با استقبال خوبی در شبکه‌های مجازی و همچنین اکران‌های مردمی جشنواره عمار روبه‌رو شده است. این نماهنگ که با شعری از محمدمهدی سیار، آهنگسازی آریا عظیمی‌نژاد و خوانندگی حجت اشرف‌زاده تولید شده است، توانسته عنوان محبوب‌ترین اثر اکران‌های مردمی جشنواره عمار را به دست آورد. عبدالله حاجی‌محمدی تهیه‌کننده و کارگردان نماهنگ «ضربه دوازدهم» در گفت‌وگو با «جوان» درباره ساخت این اثر درباره واقعه تاریخی می‌گوید.

قطعه «ضربه دوازدهم» چگونه به یک اثر تصویری و نماهنگ تبدیل شد؟

این قطعه به سفارش معاونت فرهنگی شهرداری مشهد توسط آریا عظیمی‌نژاد ساخته شده بود و وقتی قرار شد من روی این قطعه نماهنگ بسازم، تقریباً ضبط بیش از دو سوم آن به پایان رسیده بود و کار سر و شکل خودش را پیدا کرده بود. قرار شد نماهنگ با نظارت مدرسه فیلمسازی عمار ساخته شود.

چقدر شعر و موسیقی این متن که متأثر از واقعه قیام گوهرشاد است در ساخت نماهنگ به شما ایده و جهت داد؟

در ساخت نماهنگ، موسیقی و کلام به شما مسیر می‌دهند و نمی‌شود چندان از تخیلات انتزاعی در ساخت آن بهره گرفت و البته این‌گونه هم نیست که اصلاً نشود از برداشت‌های انتزاعی در آن استفاده کرد. شعر و موسیقی کار در ذهن بیننده به تصویرسازی ختم می‌شود. ایده فیلمنامه این نماهنگ نیز در طول زمان شکل گرفت. در این نماهنگ بازیگر اصلی مادر خودم است، که یک چشمش نابیناست، درست است که وی در آن حادثه نابینا نشده، اما خیلی‌ها بودند که در مسجد گوهرشاد و اطراف آن بر اثر خشونت مأموران دچار جراحت شده و نابینا شده‌اند. سعی کردم آنچه می‌سازم یادآور وقایعی باشد که در آن زمان رخ داده است.

در نماهنگ صدای افرادی را می‌شنویم که حادثه را بیان می‌کنند. این صداها واقعی است؟

بله، شهرداری مشهد در گذشته با برخی از شاهدان ماجرا گفت‌وگو کرده است و از صدای شاهدان واقعی برای نشان دادن حادثه‌ای که رخ داده است، استفاده کردم. متأسفانه زمان زیادی از آن اتفاق گذشته و خیلی دیر به فکر ثبت وقایع حادثه گوهرشاد افتاده‌اند.

نماهنگ به تصویر حمله مأموران رضاخانی به مردم بی‌دفاع می‌پردازد. این تصاویر بازسازی مستندسازی حوادث واقعی است؟

من قبل از ساخت این کلیپ، سال‌ها پیش مصاحبه‌های تصویری از بازماندگان حادثه داشتم و فضای آن روز در ذهنم شکل گرفته بود. اما نورپردازی و رنگ‌ها در این نماهنگ به پیشنهاد تصویربردار کار و با گوشه نگاهی به تابلوی قیام گوهرشاد که آقای روح‌الامینی نقاشی کرده‌اند، انتخاب شد. یکی از مشکلات ما این بود که نمی‌توانستیم کلیپ را در لوکیشن اصلی بازسازی کنیم و همین باعث شد برخی تصاویر جنبه انتزاعی‌تری داشته باشد و در یک لوکیشن محدود فیلمبرداری کنیم.

به کم‌کاری در ثبت واقعه قیام گوهرشاد اشاره کردید. این موضوع چقدر بر تولید آثار هنری درباره این قیام، مؤثر است؟

برای ثبت یک موضوع و مستندسازی آن چه چیزی بهتر، محکم‌تر و مستندتر از شاهد عینی است؟ ما آنقدر دیر به فکر ثبت خاطرات شاهدان واقعه مسجد گوهرشاد افتادیم که بسیاری از شاهدان از دنیا رفته‌اند و این گذر زمان بیشترین ضربه را به جمع‌آوری مستندات زده است. افرادی هم که اکنون هستند آنقدر سن‌شان بالا است که به خوبی حوادث را به یاد نمی‌آورند. البته برای تولید آثاری مثل نماهنگ نیاز چندانی به مستندات نداریم اما برای فیلمسازی که می‌خواهد مستندسازی کند، این موضوع خیلی مهم است.

حال که نهضتی برای زنده نگه داشتن یاد قیام مسجد گوهرشاد به راه افتاده، تولید محصولات فرهنگی و هنری چقدر می‌تواند به پیشبرد این نهضت کمک کند؟

به نظرم قدرت هنر در بیان ابعاد واقعه قیام گوهرشاد مغفول مانده است. مخصوصاً در زمینه تولید نماهنگ که برخلاف فیلم‌های داستانی می‌توان آن را بارها تکرار کرد، نماهنگ از آنجا که همنوایی کلام، موسیقی و تصویر است این قدرت را دارد که در عمق باورها نفوذ کند اما سال‌ها است که به آن بی‌توجهی شده است. هنر می‌تواند واقعه مسجد گوهرشاد را که تنها یک بخش آن بحث تحصن در مسجد است، به خوبی بیان کند.

خبر

به همت دارالقرآن بسیج برگزار می‌شود

جشنواره فرازخوانی آیات مجاهدت ایثار و شهادت در فضای مجازی

جشنواره فرازخوانی «نوای نور» به همت دارالقرآن بسیج طراحی و در فضای مجازی اجرا می‌شود.

متقاضیان می‌بایست وارد کانال تلگرامی «نوای نور» به آدرس https://t.me/frazkhani شوند و با ورود به shared.media منطقه موردنظر خود را مشخص و روی لینک زیرین آن کلیک کرده و عضو گروه منطقه خود شوند. هر فرد اجازه دارد فقط یک‌بار و فقط فراز انتخابی را تلاوت کند و در گروه قرار دهد. فرازهای جمع شده در هر روز از سوی کارشناسان مورد نظر گروه بررسی و در تاریخ‌های اعلام شده فرازهای منتخب گروه‌ها در همین کانال نمایش داده خواهد شد.

پیش‌بینی عبور بیش از ۱۲۰ هزار نفر در روز از مرزهای شلمچه و چذابه به مقصد عتبات

تدارک ویژه ستاد بازسازی عتبات برای اربعین ۹۶

ستاد بازسازی عتبات عالیات در حال آماده سازی مرزهای کشور برای تسهیل عبور زائرانی است که می خواهند برای پیاده روی اربعین حسینی(ع) به کشور عراق سفر کنند. برآورد اولیه این ستاد حاکی از عبور بیش از ۱۲۰ هزار نفر در روز از مرزهای شلمچه و چذابه است.

بر اساس برآوردهای انجام شده، پیش بینی می‌شود، در اربعین سال جاری روزانه ۷۰ هزار نفر به مرز شلمچه و ۵۰ هزار نفر به مرز چذابه مراجعه کنند.

جمشید گودرزی، معاون اجرایی ستاد بازسازی عتبات عالیات با اشاره به وجود مشارکت‌های وسیع در بحث اربعین حسینی از جانب مدیران و مسئولان استانی و کشوری گفت: با توجه به اینکه در سال جاری بحث شناسایی و ساماندهی مواکب مطرح است، انتظار می‌رود اهتمام ویژه‌ای در این مقوله صورت گیرد.

وی با بیان اینکه برای همه مواکب پرونده تشکیل و پرونده آنها صادر شده، تصریح کرد: استان خوزستان در بحث مواکب نسبت به استان‌های دیگر پیشتاز بوده است.

معاون اجرایی ستاد بازسازی عتبات عالیات تصریح کرد: با توجه به آمادگی که در استان خوزستان وجود دارد و اعلام آمادگی استان‌های معین خوزستان پیش‌بینی می‌شود در سال جاری شاهد رشد چشمگیر در بحث مواکب، تغذیه و اسکان زوار باشیم. گودرزی عنوان کرد: بر اساس برآوردهای انجام شده، پیش‌بینی می‌شود، در اربعین سال جاری روزانه ۷۰ هزار نفر به مرز شلمچه و ۵۰ هزار نفر به مرز چذابه مراجعه کنند. وی افزود: علاوه بر تمهیدات صورت گرفته در مرزها در استقبال از زائران برای پذیرایی زوار، از اهواز تا مرز چذابه نیز تدارک‌های لازم صورت گرفت.

گودرزی، بوشهر، لرستان، چهارمحال و بختیاری و فارس را چهار منطقه ورود زائران اربعین حسینی به خوزستان نام برد و افزود: در مسیر ورود زائران از این چهار استان نیز وسایل پذیرایی و خدمات مورد نیاز پیش‌بینی شده و تعداد مواکب مورد نیاز نیز مهیا می‌شود.

وی ابراز امیدواری کرد در سال جاری بتوانیم در دو مرز شلمچه و چذابه حتی برای زائران خارجی سفره پذیرایی را داشته باشیم.

معاون اجرایی ستاد بازسازی عتبات عالیات کشور در پایان با بیان اینکه در سال گذشته مبادی خروجی مهران و مرز خسروی در حوزه حمل و نقل بسته شد، خاطرنشان کرد: بخش حمل و نقل پایانه‌های شلمچه و چذابه نیز برای تردد راحت‌تر زائران بسته خواهد شد.

سینما

تولید فیلم سینمایی «آن بیست و سه نفر» کلید خورد

نویسنده کتاب «آن بیست و سه نفر» از تولید فیلم سینمایی براساس این اثر خبر داد.

احمد یوسف‌زاده، نویسنده کتاب «آن بیست و سه نفر» از تولید فیلم سینمایی براساس این کتاب خبر داد و گفت: نگارش فیلمنامه‌ای براساس این کتاب به قلم مهدی جعفری آغاز شده است. جعفری پیش از این مستند «۲۳نفر و آن یک نفر» را تولید کرده بود که جزو اولین کارها در معرفی نوجوانان حاضر در جنگ بود.

به گفته یوسف‌زاده، همچنین قرار است براساس این کتاب انیمیشنی نیز تولید شود که کار تولید آن اخیراً آغاز شده است.

کتاب «آن بیست و سه نفر» خاطرات خودنوشت احمد یوسف‌زاده از دوران اسارت ۱۹ نوجوان کرمانی و چهار نوجوان دیگر است که در عملیات آزادسازی خرمشهر به دست ارتش بعث به اسارت درمی‌آیند. نویسنده در این کتاب شرح هشت ماه ابتدایی اسارت و اتفاقاتی را که برای این گروه ۲۳نفره افتاده از جمله ملاقات با صدام در کاخ ریاست جمهوری عراق روایت کرده است.

رهبر معظم انقلاب در تقریظی بر این اثر نوشته‌اند: در روزهای پایانی ۹۳ و آغازین ۹۴ با شیرینی این نوشته شیوا و جذاب و هنرمندانه، شیرین کام شدم و لحظه‌ها را با این مردان کم‌سال و پرهمت گذراندم. به این نویسنده خوش‌ذوق و به آن بیست و سه نفر و به دست قدرت و حکمتی که همه این زیبایی‌ها، پرداخته سرپنجه معجزه‌گر اوست درود می‌فرستم و جبهه سپاس بر خاک می‌سایم.

یک بار دیگر کرمان را از دریچه این کتاب، آن‌چنان که از دیرباز دیده و شناخته‌ام، دیدم و منشور هفت‌رنگ زیبا و درخشان آن را تحسین کردم.